

Can Corbera

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Can Corbera
Alçada: 200 metres s.n.m.

Coordenades:

Latitud: 41.517840250381
Longitud: 2.0380309224488
UTM Est (X): 419733
UTM Nord (Y): 4596691

Classificació

Número de fitxa 08238 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle Segle XVIII

Estat de conservació Regular

Notes de conservació: La masia manté totes les seves estructures però amb diferent estat de conservació: tot i que la façana principal del casal està reformada i mica en mica s'estan fent arranjaments a la casa, l'edifici necessitaria alguna actuació de reforç de murs i teulada. D'altra banda, la construcció d'infraestructures viàries i polígons ha afectat la finca desdibuixant el seu entorn.

Protecció Legal

Tipus de protecció: BCIL

Observacions protecció: Can Corbera està inclosa al Catàleg de béns a protegir de Sant Quirze del Vallès de l'any 2022 com a BCIL (núm. 0010-060) (publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya DOGC n° 9192 amb data 27/06/2024). Es protegeixen volums, cobertes i obertures.

Data aprovació: dj., 27/06/2024 - 12:00

Accés Fàcil

Ús actual: Residencial - productiu

Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001006000DF19F
Fitxes associades:	
<u>Sitges de Can Corbera</u>	
<u>Alzines de Can Corbera</u>	
<u>Font de Can Corbera</u>	
Autoria de la fitxa	Laura Pinto Font. INSITU SL.
Data de registre de la fitxa:	dj., 26/12/2024 - 10:27

Descripció

Gran casal de planta rectangular coberta amb una teulada a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana. L'edifici està format per una planta baixa i dos pisos. La façana principal està pintada d'un to rosat ben viu i presenta diferents obertures que s'estructuren en tres eixos verticals emmarcats per motllures - també verticals - de color ocre. La planta baixa és presidida per un portal al centre amb finestres laterals a banda i banda, obertures que tenen la seva correspondència amb tres balcons al primer pis, mentre que el nivell superior està configurat per quatre obertures d'arc de mig punt (una de les quals trenca la simetria del conjunt) a manera de galeria de solana. A la dreta de la façana, a l'alçada del primer pis, hi ha un rellotge de sol pintat, però fotografies antigues testimonien que és de factura recent (probablement pintat al moment de restauració de la façana). A banda i banda d'aquest cos central de la masia, s'hi afegeixen dos volums laterals de menor alçada, essent el de la dreta una galeria porxada amb arcs de mig punt peraltats. Al cos de l'esquerra encara se li adossa una construcció més: un estable que conserva la menjadora a l'interior.

L'edifici està envoltat d'altres construccions, coberts i annexos – alguns construïts posteriorment - i davant la casa hi ha una gran era enrajolada. Tot el conjunt està tancat per un mur; s'accedeix al recinte per un gran portal d'arc de mig punt amb teulada. Els coberts al sud de la masia, sota l'antiga era o pati (actualment un centre hípic) tenen un accés independent.

A l'interior de la casa, a la planta baixa, es conserva una gran cuina amb foc a terra central i una gran campana, un forn de pa construït posteriorment amb maons, una cuina de fogons de llenya i una gran pica de pedra. En altres espais de la masia es conserven també cups i una premsa.

Història

Can Corbera és una masia situada al costat de la carretera de Rubí a Terrassa, molt a prop del barri de les Fonts. Tot i que per la seva llunyania al nucli urbà de Sant Quirze és força desconeguda per la majoria dels seus veïns i veïnes, és una de les masies més grans i amb més història del terme.

El mas pertanyia a l'antiga parròquia de Sant Feliu de Vilamilans i, segons un pergami de l'arxiu parroquial de Sant Quirze del Vallès, els seus orígens es remunten al segle XIII. Es troben referències d'aquesta casa l'any 1407 com a mas Maduxer. Un pergami del 1633 parla de Jacobus Corbera donant referències de la fusió dels masos Marsol i Sinyera, Armengol, Ferran, Manresa, Mata per formar el Domus de Can Corbera, que al segle XVIII canviarà el cognom familiar per lligams matrimonials.

L'any 1809, en el context de la Guerra del Francès, l'antic mas va ser incendiat i destruït per les tropes napoleòniques quan van envair la ciutat de Terrassa i la seva rodalia. Un parell de dècades després es va edificar el gran edifici actual. Durant les guerres carlines la casa es va utilitzar com a caserna; ho testimonia

un cartell al costat de la porta principal on s'hi llegeix “Cuartel nº 6”.

Segons el cadastre de 1929 la finca tenia una superfície de 1.249.200 m², dels quals 84.000 eren dedicats al cultiu de la vinya, 824.400 eren de bosc, 204.800 de cultiu de secà, 12.000 de regadiu i 124.000 de terra erma. Actualment part de les dependències estan llogades a la hípica Can Buimira.

Bibliografia

DDAA (2024) Catàleg de béns a protegir. Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Quirze del Vallès. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

DDAA (2024) Catàleg de masies i cases rurals. Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Quirze del Vallès. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

GIHSQ - Grup d'Investigació i Història de Sant Quirze del Vallès (1999). Masies de Sant Quirze del Vallès. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

TRAVERSA, Artur (1998). Fonts i masies, naturalment de Les Fonts. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

Enllaços d'interès:

[Descobreix el rodal de Sabadell \(UES\)](#)

